

ارتباط خودکارآمدی و انگیزه تحصیلی در بین گروهی از دانشجویان علوم پزشکی

قنبر روحی^۱، حمید آسایش^{۲*}، سید احمد بطحایی^۳، علیرضا شعوری بیدگلی^۴، محمد تقی بادله^۵، حسین رحمانی^۶

- ۱- مربی، گروه فن و مدیریت پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی بویه گرگان، دانشگاه علوم پزشکی گلستان
- ۲- مربی، گروه فوریت‌های پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قم
- ۳- مربی، گروه اتاق عمل، دانشگاه علوم پزشکی قم
- ۴- مربی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قم
- ۵- مربی، گروه دروس عمومی، کارشناسی ارشد بیپوشی، آموزش زبان انگلیسی و روانشناسی بالینی، عضو هیئت علمی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان
- ۶- مربی، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی بویه گرگان، دانشگاه علوم پزشکی گلستان

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۱/۷

تاریخ دریافت: ۹۱/۵/۱۴

چکیده

سابقه و اهداف: خودکارآمدی به باورهای فرد درباره توانایی‌هایش در یادگیری یا انجام کارهای مهم در زندگی اطلاق می‌شود و یکی از مهم‌ترین عوامل پیش‌بینی‌کننده موفقیت در کارها می‌باشد، بنا بر این احتمالاً خودکارآمدی بر عملکرد و موفقیت تحصیلی دانشجویان نیز موثر خواهد بود. این مطالعه با هدف تعیین ارتباط خودکارآمدی و انگیزه تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گلستان انجام شده است.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی-تحلیلی (همبستگی)، تعداد ۲۷۵ نفر دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گلستان به طور تصادفی انتخاب شدند. برگه اطلاعات جمعیت‌شناختی، مقیاس انگیزه تحصیلی و مقیاس باورهای خودکارآمدی به عنوان ابزار گردآوری داده‌ها استفاده شدند. داده‌ها در محیط نرم افزار آماری SPSS 16 با آزمون‌های آماری توصیفی، آزمون تی مستقل، ضریب همبستگی پیرسون و آنالیز واریانس یک طرفه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در تمامی آزمون‌ها سطح معنی‌داری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: میانگین و انحراف معیار سن دانشجویان شرکت‌کننده در این مطالعه، $20/97 \pm 2/47$ بود. دانشجویان دختر ۶۸ درصد از نمونه را تشکیل می‌دادند. میانگین و انحراف معیار نمرات دانشجویان در مقیاس خودکارآمدی $30/28 \pm 4/03$ بود و ۵۰/۲ درصد از دانشجویان از نظر خودکارآمدی نمره بالاتر از میانگین داشتند. خودکارآمدی با انگیزه درونی و نمره کل مقیاس انگیزه تحصیلی ارتباط معنادار داشت ($P < 0/05$). ارتباط نمرات خرده مقیاس‌های بی‌انگیزگی و انگیزه بیرونی با خودکارآمدی معنی‌دار نبود. دو جنس از نظر نمرات مقیاس خودکارآمدی اختلاف معنی‌داری نداشتند.

نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌ها، باورهای دانشجویان در مورد توانایی‌های خود برای انجام کارها با انگیزه تحصیلی ارتباط دارد و بهبود خودکارآمدی می‌تواند سبب بهبود انگیزه تحصیلی دانشجویان شود.

واژه‌های کلیدی: دانشجوی، خودکارآمدی، انگیزه تحصیلی، دانشگاه، آموزش دانشگاهی

* (نویسنده مسئول): تلفن: ۰۲۵۱-۷۷۲۹۵۹۵، آدرس الکترونیکی: asayeshpsy@gmail.com

ارجاع به این مقاله به صورت زیر است:

Roohi Gh, Asayesh H, Bathai S. A, Shouri Bidgoli A. R, Badeleh M. T, Rahmani H. *The relationship between self-efficacy and academic motivation among students of medical sciences*. Journal of Medical Education and Development. 2013; 8(1): 45-51

مقدمه

خودکارآمدی، سازه اصلی تئوری اجتماعی و شناختی بندورا می‌باشد و به برداشت افراد از توانایی‌های خود برای انجام کار و فعالیت اشاره دارد. بر این اساس، افراد تمایل دارند که به فعالیت‌هایی بپردازند که در انجام آن‌ها احساس اطمینان کنند و اگر افراد در مورد انجام یک فعالیت احساس عدم توانایی کنند، به طور معمول از انجام آن اجتناب می‌نمایند. باورهای خودکارآمدی بر میزان صرف انرژی برای انجام فعالیت‌ها و میزان مقاومت در برابر موانع اثرات مستقیم دارد (۱،۲).

بر اساس تئوری بندورا، خوداندیشی یکی از توانایی‌های منحصر به فرد در انسان است که به وسیله آن انسان رفتار خود را ارزیابی و تغییر می‌دهد و این خود ارزیابی‌ها در برگیرنده دریافت‌های خودکارآمدی است. بر پایه تئوری ارزش انتظار، انگیزش در آغاز برآیند باورهای افراد درباره پی‌آمدهای احتمالی کنش‌ها و ارزشی است که آن‌ها به پی‌آمدها می‌دهند. افراد زمانی برای انجام تکالیف برانگیخته می‌شوند که پی‌آمد مورد انتظار برای آن‌ها با ارزش باشد. اما هنگامی که پی‌آمدها برای آن‌ها ارزش نداشته باشد برای انجام تکالیف آمادگی کمتری خواهند داشت. انتظارهای پی‌آمد با باورهای کارآمدی مرتبطاند، چون این باورها، انتظارات را تعیین می‌کنند و از آنجایی که پی‌آمد مورد انتظار انسان وابستگی زیادی به داورهایشان از کاری که می‌توانند انجام بدهند دارد، در این مواقع، اگر ادراک‌های خود کارآمدی کنترل شود، انتظارهای پی‌آمد بی‌گمان نقشی به سزا در پیش‌بینی‌های رفتار خواهد داشت (۳،۴).

خودکارآمدی با انتخاب فعالیت‌ها، تلاش صرف شده، استقامت در انجام تکالیف و عملکرد موثر فراگیران ارتباط دارد. دانشجویان دارای باورهای مثبت در مورد توانایی‌های خود، عملکرد تحصیلی بهتری داشتند و بر عکس دانشجویانی که در مورد توانایی‌های خود قضاوت منفی داشتند و به عبارتی از خودکارآمدی پایینی برخوردارند، انگیزه و عملکرد ضعیفی در امور تحصیلی داشتند (۵،۶) و بر اساس شواهد

خودکارآمدی به عنوان یک متغیر پیش‌بینی کننده قوی در پیشرفت و موفقیت تحصیلی تلقی می‌شود (۲،۷،۸).

Mimi در مطالعه خود نشان داد خودکارآمدی تحصیلی با انگیزه تحصیلی رابطه مثبت دارد (۹). Nilsen نیز نشان داد که خودکارآمدی و انگیزه تحصیلی بر عملکرد تحصیلی دانشجویان تأثیر مثبت دارند (۱۰). Zimmerman و همکارانش در مطالعه خود نشان دادند باورهای مثبت دانشجویان درباره توانایی‌های خود نظم دهی یادگیری بر میزان خودکارآمدی ایشان در عملکرد تحصیلی می‌افزاید و در نهایت سبب بهبود عملکرد تحصیلی دانشجویان می‌شود و این بدین معناست که فعالیت‌های تحصیلی خود انگیزه دانشجویان از میزان باورهای خودکارآمدی متأثر می‌شود (۲). Cheng & Chiou نشان دادند که دانشجویان دارای خودکارآمدی بیشتر، اهداف سطح بالاتری را برای خود تنظیم می‌کنند که نهایتاً بر موفقیت ایشان منتهی می‌شود (۱۱). با توجه به مطالب ذکر شده محققین، این مطالعه برای پاسخ به این سؤال که "آیا خودکارآمدی با انگیزه تحصیلی دانشجویان ارتباط دارد یا نه؟" طراحی و اجرا کردند.

روش بررسی

این مطالعه توصیفی در سال ۱۳۸۹ بر روی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گلستان انجام شد. نمونه‌گیری به صورت تصادفی طبقه‌ای بر اساس جنسیت و دانشکده محل تحصیل صورت گرفت. حجم نمونه، تعداد ۲۷۰ نفر برآورد شد که با در نظر گرفتن ریزش احتمالی، تعداد ۳۰۰ نفر وارد مطالعه شده و در نهایت به علت نقص در تکمیل تعدادی از پرسشنامه، تعداد نمونه‌ها به ۲۷۵ نفر رسید. بعد از محاسبه اندازه نمونه، از بین کل تعداد دانشجویان دانشگاه بر حسب جنسیت و دانشکده محل تحصیل (پرستاری و مامایی، پزشکی و پیراپزشکی (رشته‌های هوشبری، اتاق عمل، علوم آزمایشگاهی، بهداشت عمومی و بهداشت محیط) تعداد نمونه مورد نیاز به صورت تصادفی منظم انتخاب شد. برای انتخاب تصادفی به طور جداگانه لیستی از دانشجویان پسر و دختر هر

نمرات حاصل از ۱۰ تا ۴۰ متغیر است و نمرات بالاتر نشان دهنده باورهای خود کارآمدی بالاتر فرد می‌باشد. این پرسشنامه توسط شوارترز و جروسلم در سال ۱۹۹۵ ساخته شده و تاکنون به ۲۸ زبان دنیا ترجمه شده است و آن‌ها پایایی این پرسشنامه را به روش آلفای کرونباخ $0/۸۹$ گزارش نموده‌اند. رجبی ضریب آلفای کرونباخ برای کل این مقیاس را $0/۸۲$ گزارش کرده است (۱۴). داده‌ها در محیط نرم افزار آماری SPSS 16 با استفاده از آمار توصیفی و نیز آزمون‌های تی مستقل، ضریب همبستگی پیرسون و آنالیز واریانس یک طرفه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در تمامی آزمون‌ها سطح معنی‌داری $0/05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار سن دانشجویان شرکت‌کننده در این مطالعه $20/97 \pm 2/47$ بود. دانشجویان دختر ۶۸ درصد از نمونه را تشکیل می‌دادند و فقط $9/2$ درصد از دانشجویان متأهل بودند. دانشجویان مقطع کارشناسی با $69/6$ درصد، مقطع دکتری عمومی با $21/2$ درصد، مقطع کاردانی $8/1$ درصد و کارشناسی ارشد $1/1$ درصد در رتبه بعدی قرار داشتند. $63/5$ درصد از دانشجویان از قومیت فارس، $25/8$ درصد ترکمن و مابقی از سایر قومیت‌ها بودند.

میانگین و انحراف معیار نمره دانشجویان در مقیاس باورهای خود کارآمدی $30/28 \pm 4/03$ بود (دامنه تغییرات نمره مقیاس بین ۱۰-۴۰ می‌باشد). $50/2$ درصد از دانشجویان از نظر خود کارآمدی نمره بالاتر از میانگین داشتند.

بر اساس یافته‌های حاصل از مدل تک متغیره رگرسیون لجستیک مشخص شد بین خود کارآمدی، میزان انگیزه درونی دانشجویان را پیش‌بینی می‌کند ($95\%/CI: 1/03-1/19$)، $OR: 1/1$ در صورتی که با انگیزه بیرونی و بی‌انگیزگی ارتباط معناداری نداشت و در نهایت خود کارآمدی، تغییرات نمره کل انگیزه تحصیلی را نیز پیش‌بینی می‌نمود ($1/17$ - $95\%/CI: 1/03$)، $OR: 1/12$ (جدول ۱). باورهای خود کارآمدی در پسران و دختران و همچنین دانشجویان متأهل و مجرد اختلاف معنی‌داری نداشت ($P > 0/05$). باورهای خود کارآمدی و

دانشکده تهیه شد و از بین لیست‌های تهیه شده، نمونه‌گیری (با توجه به تعداد نمونه‌های هر دانشکده به تفکیک پسر و دختر) به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. اشتغال به تحصیل در زمان تکمیل پرسشنامه برای ورود به مطالعه ضروری بود. قبل از انجام مطالعه، مجوزهای لازم از مسئولین دانشگاه علوم پزشکی گلستان اخذ شد و از تمامی دانشجویان برای شرکت در مطالعه رضایت شفاهی اخذ شد و به ایشان اطمینان داده شد که داده‌ها بدون نام و فقط برای استفاده در پژوهش جمع‌آوری می‌شوند. پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک متغیرهایی مانند سن، جنس، قومیت، رشته تحصیلی، مقطع تحصیلی و وضعیت تأهل را در بر می‌گرفت. در این مطالعه برای اندازه‌گیری انگیزه تحصیلی از مقیاس انگیزش تحصیلی (Academic motivation scale) استفاده شد (۱۲). این مقیاس یک پرسشنامه خود اجرا است و دارای ۲۸ عبارت است که انگیزه تحصیلی را در سه بعد: انگیزش درونی (۱۲ سؤال)، انگیزش بیرونی (۱۲ سؤال) و بی‌انگیزگی (۴ سؤال) می‌سنجد و فرد پاسخگو نظرات خود را بر روی یک مقیاس لیکرت ۷ درجه‌ای از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف مشخص می‌کند. دامنه تغییرات نمرات حاصل از ۲۸ تا ۱۹۶ متغیر است و نمرات بالاتر نشان دهنده انگیزه تحصیلی بالای فرد پاسخگو می‌باشد. در یک مطالعه ایرانی اعتبار محتوایی آن تأیید شده است و پایایی آن به روش باز آزمایی به فاصله دو هفته ($r=0/73$) و ثبات درونی با محاسبه آلفای کرونباخ برای کل مقیاس $0/88$ محاسبه گردیده است (۱۳). بر اساس داده‌های مطالعه فعلی، آلفای کرونباخ خرده مقیاس‌های انگیزش درونی، بیرونی و بی‌انگیزگی به ترتیب $0/69$ ، $0/84$ و $0/77$ و آلفای کرونباخ کل مقیاس $0/83$ محاسبه گردید. پرسشنامه خود کارآمدی عمومی دارای ۱۰ عبارت می‌باشد که عقاید فرد را درباره توانایی‌هایش در مقابله با مسائل و دشواری‌های زندگی بررسی می‌کند.

این مقیاس یک پرسشنامه خود اجرا است که فرد پاسخگو نظرات خود را بر روی یک مقیاس لیکرت ۴ درجه‌ای از کاملاً درست تا کاملاً نادرست مشخص می‌کند. دامنه تغییرات

سن دانشجویان نیز ارتباط معناداری نداشت ($P > 0/05$). مقایسه باورهای خودکارآمدی در دانشجویان مقاطع مختلف، تفاوت معنی‌داری را نشان نداد ($P > 0/05$). مقایسه خودکارآمدی دانشجویان بر اساس تفاوت قومیتی، اختلاف معناداری را مشخص نکرد ($P > 0/05$).

جدول ۱: پیش‌بینی تغییرات انگیزه تحصیلی و خرده‌مقیاس‌های آن با تغییرات نمرات خودکارآمدی در مدل تک‌متغیره رگرسیون لجستیک

متغیر	OR	95% CI	P-value
انگیزه بیرونی	۱/۰۳	(۰/۹۷-۱/۱)	۰/۲۲۶
انگیزه درونی	۱/۱	(۱/۰۳-۱/۱۹)	۰/۰۰۶
بی‌انگیزگی	۱/۰۵	(۰/۹۹-۱/۱۲)	۰/۰۹
نمره کل انگیزه تحصیلی	۱/۱۲	(۱/۰۳-۱/۱۷)	۰/۰۰۳

بحث

انگیزش در فرد تقویت شود. زیرا افراد دارای خودکارآمدی بالا، اعتماد بیشتری به موفقیت عملکرد موثر خود دارند. در مطالعه فعلی، خودکارآمدی دانشجویان پسر و دختر تفاوت معناداری نداشت و این در حالی است که در برخی مطالعات، خودکارآمدی دختران بالاتر از پسران گزارش شده است (۴،۱۸).

نمونه‌های شرکت‌کننده در این مطالعه، محدود به یک دانشگاه است. بنابراین تعمیم یافته‌ها به دانشجویان علوم پزشکی سراسر کشور ممکن نیست و پیشنهاد می‌شود تا چنین مطالعه‌ای در جامعه بزرگ‌تری انجام شود تا یافته‌های جامع‌تری به دست آید. ابزار مورد استفاده برای اندازه‌گیری خودکارآمدی دانشجویان در مطالعه فعلی، خودکارآمدی عمومی را می‌سنجد. درحالی‌که در برخی مطالعات غیر ایرانی ابزارهای اختصاصی سنجش خودکارآمدی تحصیلی نیز مورد استفاده قرار گرفته است که پیشنهاد می‌شود در مطالعات جدید ابزار مذکور ترجمه و مورد روان‌سنجی قرار گیرد.

نتیجه‌گیری

یافته‌های این مطالعه بر وجود ارتباط مستقیم بین خودکارآمدی و انگیزه تحصیلی دلالت دارد و این بدین معنی است که هرچه باور و اعتقاد دانشجویان در مورد توانایی-هایشان در انجام امور تحصیلی مثبت‌تر باشد، از انگیزه

بر اساس یافته‌های مطالعه حاضر، بین باورهای خودکارآمدی با انگیزه تحصیلی دانشجویان ارتباط معنادار وجود داشت. به نحوی که با افزایش خودکارآمدی، میزان انگیزه تحصیلی نیز افزایش می‌یافت. همچنین باورهای خودکارآمدی، میزان نمرات انگیزه درونی را پیش‌بینی می‌کند. عباسیان فرد و همکاران در مطالعه خود نشان دادند، خودکارآمدی با انگیزه پیشرفت دانش‌آموزان پیش‌دانشگاهی ارتباط معنادار دارد و نتیجه گرفتند که با اعمال برنامه‌های تربیتی و ارتقای خودکارآمدی، می‌توان انگیزه تحصیلی را افزایش داد (۱۵). یافته‌های زینلی‌پور و همکارانش نیز بر ارتباط مثبت و معنادار بین خودکارآمدی و عملکرد دلالت دارد (۶) که با مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد. یافته‌های مطالعه حاضر در خصوص ارتباط خودکارآمدی و انگیزه تحصیلی با یافته‌های مطالعه Pajares و Mimi هسمو می‌باشد (۱۰،۹).

Hernandez & Taberero نشان دادند که خودکارآمدی یکی از پیش‌بینی‌کننده‌های انگیزه درونی می‌باشد و همچنین در این مطالعه مشخص شد که خودکارآمدی با انگیزش بیرونی ارتباط ندارد (۱۶). Niehaus و همکارانش نیز نقش اثر گذار خودکارآمدی در افزایش میزان انگیزه درونی دانش‌آموزان را تأیید نموده‌اند (۱۷). تا از نظر تئوریک نیز باورهای مبنی بر توانایی فردی برای انجام کارها سبب می‌شود جنبه درونی

متغیر را در دانشجویان ارتقاء داد و از این طریق عملکرد تحصیلی را بهبود بخشید.

تحصیلی و عملکرد تحصیلی بهتری برخوردار خواهند بود. هر چند که میزان خودکارآمدی افراد تحت تأثیر عوامل متعدد قرار می‌گیرد ولی با برنامه‌های آموزشی نیز می‌توان سطح این

References

- 1- Pajares F. Self-efficacy, beliefs, motivation and achievement in writing: a review of the literature. *Reading & Writing Quarterly* 2003; 19: 139-158.
- 2- Ferla J, Valcke M, Cai Y. Academic self-efficacy and academic self-concept: Reconsidering structural relationships. *Learning and Individual Differences* 2009; 19: 499-505.
- 3-Bandura, A. Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavior change. *Psychological Review*, 1977, 84, 191-215.
- 4-Bandura, A. Self-efficacy mechanism in human agency. *American Psychologist*, 1982, 37, 122-147.
- 5-Zimmerman B. Self-Efficacy: An Essential Motive to Learn. *Contemporary Educational Psychology* 2000; 25: 82-91.
- 6- Zeinalipour H, Zarei E, Zandinia Z. Students' general and academic self-efficacy and its relation with students' academic performance. *Educational Psychology Research Journal* 2009; 1(9): 14-28. [Persian]
- 7- Ayotola A, Adedeji T. The relationship between mathematics self-efficacy and achievement in mathematics. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 2009, 1: 953-957.
- 8-Walsh KA. The relationship among mathematics anxiety, beliefs about mathematics, mathematics self-efficacy and mathematics performance. *Nursing Education Perspectives*. 2008, 29(4): 226-229.
- 9-Mimi B. Academic motivation in self-efficacy, task value, achievement goal orientations, and attributional beliefs. *Journal of Educational Research*. 2004; 97 (6): 287-298.
- 10-Nilsen H. Influence on student academic behaviour through motivation, self-efficacy and value- expectation: An action research project to improve learning. *Issues in Informing Science and Information Technology* 2009; 6: 544-556.
- 11-Cheng P, Chiou W. Achievement, attribution, self-efficacy, and goal setting by accounting undergraduates. *Psychological Reports* 2010, 106(1): 1-11.
- 12- Vallerand RJ, Pelletier LG, Blais MR, Briere NM, Senecal C, Vallieres EF. The academic motivation scale: a measure of intrinsic, extrinsic and amotivation in education. *Educational and Psychological Measurement* 1992; 52(4): 1003-1017.
- 13- Bahrani M. A study of secondary students' academic motivation and the predictive factors. *Journal of Social Sciences & Humanities*. 2005; 22(4): 104-115. [Persian]

- 14- Rajabi GH. Validity and reliability evaluation of general self-efficacy scale (GSE1-10) in psychology students of training sciences and psychology faculty of Ahwaz Shahid Chamran University and Marvdasht Azad University. *New Thoughts on Education* 2006; 2(2): 111-122. [Persian]
- 15- Abbasianfard M, Bahrami H, Ahghar GH. Relationship between self-efficacy with achievement motivation in pre-university girl students. *Journal of Applied Psychology*. 2010; 4(13): 95-109. [Persian]
- 16- Tabernero C, Hernandez B. Self-Efficacy and Intrinsic Motivation Guiding Environmental Behavior. *Environment and Behavior* 2011; 43(5): 658-675.
- 17-Niehaus K, Rudasill KM, Adelsen JL. Self-efficacy, intrinsic motivation, and academic outcomes among Latino middle school students participating in an after-school program. *Hispanic Journal of Behavioral Sciences*. 2012 34(1):118-136.
- 18-Mayall HJ. Differences in gender based technology self-efficacy across academic levels. *International Journal of Instructional Media* 2008 (35)2, 145-155.

The relationship between self-efficacy and academic motivation among students of medical sciences

Gh. Roohi (MSc)¹, H. Asayesh (MSc)^{*2}, S. A. Bathai (MSc)³, A. R. Shouri Bidgoli (MSc)⁴, M. T. Badeleh (MSc)⁵, H. Rahmani (MSc)⁶

1,5,6. Golestan University of Medical Sciences

2,3,4. Qom University of Medical Sciences

Received: 4 Aug 2012

Accepted: 27 Dec 2012

Abstract

Introduction: self-efficacy is referred to individual's beliefs about their abilities to learn and doing significant tasks in life. This study aims to determine the relationship between self-efficacy and academic motivation in a group of medical sciences' students.

Methods: In this cross-sectional study 275 students of Golestan University of Medical Sciences (GOUMS) were selected using stratified random sampling method. A questionnaire consists of questions regarding demographic, academic motivation, and self-efficacy beliefs were used to collect data. Pearson correlation coefficients, independent T-Test and one way ANOVA were applied on the data.

Results: The average of students' academic motivation was 30.3 ± 4.0 . 50.2 percent of students had self-efficacy higher than average. Self-efficacy had significant correlation with intrinsic motivation sub-scale ($r=0.196$, $P=0.001$) and total score of academic motivation scale ($r=0.155$, $P=0.01$). There were no significant correlations between self-efficacy and extrinsic motivation ($r=0.054$, $P=0.376$) and motivation sub-scale ($r=0.104$, $P=0.08$). There was no significant difference between two genders in self-efficacy.

Conclusion: Improvement in self-efficacy of medical sciences' students could improve their motivation.

Keywords: Student, self-efficacy, motivation, university, academic training

*Corresponding author's email: asayeshpsy@gmail.com

This paper should be cited as:

Roohi Gh, Asayesh H, Bathai S. A, Shouri Bidgoli A. R, Badeleh M. T, Rahmani H. *The relationship between self-efficacy and academic motivation among students of medical sciences*. Journal of Medical Education and Development. 2013; 8(1): 45-51